

סקנדאל בטלוויזיה

בניין הטלוויזיה בירושלים, הוא בית-היהלומים, היה חשוך כימעט לחלוטין. מלבד לתורני החדשות, עובדי הטלפרינטרים, המרכזנית התורנית והנוטר שלמטה, לא היה בו איש.

היתה זו שעת-לילה מאוחרת, והמנקה שעברה בין החדרים וניקתה את שרידי היום שעבר, לא ציפתה למצוא איש באותה קומה שבה עבדה. אחרון העובדים של אותה מחלקה עזב את המקום שעות רבות קודם-לכן.

כשהגיעה המנקה אל החדר האחרון בקומה, שיגסה מותניה, מחתה זיעתה, והת-כוננה נפשית לזנקת את החדר. זה היה חדרו של הבוס, והיא תמיד הקפידה על נקינותו של חדר זה באופן מיוחד.

אך משפתחה את הדלת, קפאה נדהמת לשנייה המילים נאלמו בפיה. מן הספה שבפאתי החדר קפץ לפתע האדון המנהל כשהוא לבוש בחלקו, פרוע ונדהם. מתחתיו, בתנוחה שאינה מותרת מקום לטעות, שכבה זכורת ידועה, ששכחה כבר מזמן את טעמו של גיל-הנעורים המתוק.

עובדי-הניקיון הנדהמת שמרה על תדהמתה בשקט שניות מיספר, אך מייד החלו נמלטות מפיה צעקות היסטריות, שהביאו במוציאה אל החדר כמה מהעובדים ששהו בבניין. למרות ניסיונו של המנהל לשמור על העניין בסוד, ולמרות שהידיעה מועברת בסוד

מפהלאון בבניין הטלוויזיה, לא התרגש ממנה מנהל בכיר אחר שם. הוא הגיב: "הזמרת הזו, היא נתפסה כבר בתנוחה דומה עם סקידים-יוטרים. או למה שהיא לא תיתפס עם סקיד בכיר?"

אילוף

הזמרת

מה לא אמרו עליה, על מירי אדוני. אמרו שהיא מדרדרת, שהיא השתגעה, ש- היא משתפת באירועים חברתיים שאינם מותרים מקום רב לדימיון באשר לטיבם. הכל אמרו.

רק לאחרונה תבשרנו כי היא הוצאה מלהקת הפסטיבל החסידי שנסעה למסע- הופעות בחו"ל ושבמקומה נסעה הזמרת חייה ארד, וכל זה בגלל שהיא בלתי- יציבה ובלתי-אחראית.

האמת היא שמירי החליטה לקחת את עצמה בידים. נראה שבאמת עוברים עליה ימים קשים. אך אם כל הזמן לא היתה מוכנה לשמוע לאיש, עשתה ככל העולה על רוחה. היתה בלתי-אחראית למעשיה ובפירושה התעלמה מדורשי-טובתה.

הרי שכיום מתחיל לחול בה שינוי ל- טובה. היא החליטה לקבל טיפול פסיכ-י

מקום עם סטייל

מה יש לדבר, בארץ הזו לא נותנים צ'אנס לכוונתם להתפתח ולהתקדם. קחו למשל את רפי ניצחון הבעל של יפה ניצחון והבעלים של רפיס פיאונו בר.

נסע לו הבן-אדם לארה"ב לטוש קימעה וגם ללמוד מגדולים ממנו איך מנהלים מקום עם סטייל. חזר ארצה כתום חודשיים ימים מלא רעיונות כרימון. שלב אל"ף אמר לאשתו הנאווה, נהפוך חלק מהפיאנו בר למסעדה. ירצו יאכלו לא ירצו ירקדו. שלב ב"ת נביא שיף סאר אכסלנס שיבשל ממיטב מעדני צרפת והסביבה. שלב גי"ל נלביש את הסטודנטים המשרתים את האורחים בחליפות ובעניבות פרפר שיראו כמו מלצרים מן הישוב ולא כמו ביטני קים, ולא רק זה, כל סטודנט יתפוס לו תיכף איך שהאורח מגיע, את האיש יקח ממנו חמפתחות של המכונית ובאלגנטיות יחנה את מכוניתו, ואח"כ יחזיר לו את המפתחות בדיוק כמו באמריקה הגדולה.

וגם סטודנט אחד מיוחד נעמיד בפתח שיויביל את האורחים אל מקומותיהם.

אבל רעיונות להלכה, רעיונות למעשה, מה שקרה ברפיס פיאונו בר בימים הרא-י שונים של הפתיחה היה בערך כך: הסטר- דנט שעמד בפתח כדי להוביל אורחים אל השולחנות נותר מחוסר עבודה. האורחוב התעלמו ממנו לחלוטין, לא ניצלו את שר- רותו. העדיפו להגיע אל שולחנם כי- כוחות עצמם.

הסטודנטים שאמורים היו להחנות את מכוניות האורחים זכו, כשהציעו את הצע-

אשת-חייל

מי ימצא?

אני מתה, ממש מתה לספר לכם את הסיפור הבא, עם שמות מלאים. מוזן לא שמעתי סיפור יותר מצחיק מזה. אבל במקום שמעורבים ילדים, אני לא אוהבת לקרוא בשם המפורש. אז בואו נסתפק הפעם בסיפור, בלי שמות, מה שיגרע אומנם מעסיסיות העניין אבל לא מהסיפור עצמו.

ומעשה שהיה — כך היה. הספורטאי המצטיין, שהוא גם יהלומן ידוע, נשוי ואב לילדים, החל יום אחד מגלה עניין באחת הפקידות בבורסה ברמת-גן. העניין שגילה הספורטאי-היהלומן היה מעל ומ- עבר לעסקים רגילים שבין פקידה ו- יהלומן. ולמרות שהבורסה היא מקור לא- אכזב של אהבות אסורות וכו', הרי שסי- פור הספורטאי-היהלומן והפקידה עשה לו כנפיים. וכל זה למת?

אל"ף, מכיוון שהספורטאי-היהלומן לא היה איזה כרסתן מקריח, אלא בחור צעיר ויפה-תואר.

בי"ת, הנ"ל לא היה נשוי לאיזו אשה מודקנת כמו רבים מהיהלומנים, אלא ל- חתיכה לא-נורמלית, למעשה הרבת יותר חתיכה מהפקידה שאיתה התעסק.

הסיפור הגיע, כמובן-מאליו, גם לאוזני אשתו החוקית של היהלומן, הנ"ל לא הת- עצלה. באיצטלה של מתרימת למען איר- גון-צדקה כלשהו הגיעה יום אחד אל הבורסה, עברה מחדר אל חדר בריבד עם התרומה העובדים, ורשמה את שמות הפ- קידות החתיכות הבאות בחשבון.

כשהגיע הבעל חביתה בלילה ח הוא, היא פרסה לפניו את חרשימה ושאלה מיהי אותה פקידנת שאיתה הוא מתעסק, כש- היא צועקת את שמות הפקידות אחת-אחת ובקול רם.

לא ידוע אם הבעל גילה לאשתו את שמה של צרתה. מה שבטוח הוא, שמאז אותו יום-התרומה מפורסם הוא חדל להתראות עם הפקידה. מה הוא צריך צרות?

מה יהיה הסוף? הם ימשיכו להתחתן, וימשיכו להתגרש, ועולם כמנהגו נוהג. קחו למשל את אורנה עזרמי. בת 22 בסך-הכל, וכבר הספיקה להתחתן פעמיים, להתגרש פעם אחת וכעת, אומרים לי, היא עומדת להתגרש פעם נוספת.

בפעם הראשונה היא היתה נשואה ל- שלמה גרוניך. אז כשהיא התחתנה

מונה זילברשטיין רק לא ביחד

איתו הוא היה פסנתרן אנונימי, ואילו היא ניסתה את כוחה וגמלה כשחקנית-קולנוע, ונכשלה. היא אפילו הופיעה איתו ועם מרדכי (סוטיק) ארנן על הבימה, ושלושתם ביחד שרו את רוח מרצפן ש- הפן אחרי-כך לשלאגר פרטי של גרוניך. מאוחר יותר הם התגרשו, ואז היא פג- שה את עיתונאי-הפופ הייל אברמוב, בנו של ח"כ מטעם הליכוד שניאר זלמן אברמוב. הם היו נשואים באושר קצת פחות משנתיים, וכעת עבר ביניהם חתול שחור, והייל, שהוא בין השאר גם מארגן ערבי-פופ וגם מנהל תנועת-קלרי- טים, קם ועזב את הבית.

גו, תנחשו עם מי הוא גר עכשיו? עם לא אהרת מאשר מונה זילברשטיין. הם עומדים בתוקף על כך שהוא גר בחדר אחד והיא במישנהו, אבל כל בר-דעת יגיד לכם שמי שמתגורר עם מונה זילברשטיין באותה דירה ונשאר בחדר השני, מוכרח להיות או נזיר או הומוסקסואל. והייל, כך מספרים לי, הוא בחחלט אף לא אחד מ- השניים.

בהט בעט

במוסכמות

אם אתה רוצה שבעלך ישמור לך אמר- נים, אל תסעי לחוץ-לארץ לתקופה של שלושה חודשים. למח לך? תראי מה קרה ליפית, אשתו של הברון אבי כחט. היא נסעה לה לאמריקה לעשות חיים, השאירה בארץ בעל תוסס, צעיר, ורענן, וכשחזרה ארצה, והיא בחודש החמישי להריונה, הסתבר לה כי מה שהיה לפני- שנסעה — שינה מאוד ממה שיש כעת, כשחזרה.

בזמן היעדרה החל הבעל מנהל חייררוק עליונים עד עליונים-מאוד, כשהוא מספר לכולם כי אשתו עושה חיים באמריקה, והוא עושה חיים בארץ מבלי להתחשב במכתבה. הוא חכיר חבורת אנשים שמת- גוררת בוויולה ליד פתח-תיקיות, שהוא מת- עקש לכנות אותה "קייטנח", החל לבלות באותה חבורה יומם וליל.

בלי להיכנס למרמים של איך, מה ולמה, הוא החליט יום אחד לעזוב את הבית. לא התחשב במוסכמה החברתית שאומרת

מירי אדוני רק לא צרות

אבי כחט רק לא כתובה

תם האדיבה. לתגובה ישראלית טיפוסית: "חביבי אני אתן לך את אשתי אבל לא את המכונית שלי."

או לך תנהל מסעדה עם סטייל. קובל רפי ניצחון, שלמרות הכל ואף-על-פי-כן לא התייאש והוא ממשיך לנסות להקנות קצת סטייל לקהל הישראלי.